

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Zubka a soudců Mgr. Dušana Broulíka a Mgr. Davida Mařádka ve věci

žalobkyně: **Zuzana N.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou Mgr. Jitkou Precektorovou
sídlem Bartošova 1752/15, Město, 750 02 Přerov I

proti
žalované: **CBS Trading a.s.**, IČO 25823256
sídlem Komenského 221, 783 73 Grygov
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kňávou
sídlem Sokolská 536/22, 779 00 Olomouc

o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru
o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 23. 9. 2024, č. j. 21 C 367/2023-167

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 6 211 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Jitky Precektorové, advokátky se sídlem Bartošova 1752/15, Přerov.

Odůvodnění:

1. Dopisem ze dne 7. 11. 2023, doručeným žalobkyni jako zaměstnankyni následujícího dne, jí žalovaná jako zaměstnavatelka oznámila, že okamžitě ruší její pracovní poměr pro zvlášť hrubé porušení pracovněprávních povinností ve smyslu § 55 odst. 1 písm. b) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákoníku práce), kterého se žalobkyně měla dopustit tím, že pracovní úraz ze dne 21. 9. 2023 ohlásila teprve dne 23. 9. 2023, pracovní úraz ze dne 26. 9. 2023 až dne 28. 9. 2023, v obou případech koordinátorce BOZP Ing. Kateřině K. Přímého nadřízeného Ing. Filipa O. zasvětila teprve dne 29. 9. 2023, a to pouze do prvního úrazu, zatímco o druhém se žalovaná dozvěděla teprve během šetření. Lékaře navštívila až dne 27. 9. 2023. Žalovaná tudíž neměla možnost situaci řešit, odeslat žalobkyni k lékaři a provést dechovou zkoušku, která se musí uvést v záznamu o

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

úrazu. Musela úraz prošetřit, poněvadž žalobkyně podala řadu nepravdivých informací, a celou záležitost uzavřela až po řádném šetření.

2. Žalobou podanou dne 28. 12. 2023 se žalobkyně proti žalované domáhala určení neplatnosti zmíněného okamžitého zrušení (dále jen okamžitého zrušení) se zdůvodněním, že u žalované působila v pracovním poměru vedoucí chovu prasat na základě pracovní smlouvy ze dne 16. 11. 2022. Dne 8. 11. 2023 žalobkyně převzala okamžité zrušení. Dne 21. 9. 2023 v cca 6:15 v Kojetíně (místě výkonu práce) při přesunu (přehánění) prasnice z porodny na jalovárnu se prasnice ulekla, otočila se, rozběhla se směrem k žalobkyni, vyrazila jí hlavou plastovou zábranu a narazila do pravého kolene žalobkyně. Svědky byli zaměstnanci Petra F., Zbyněk O. a Petr H. Na upozornění pana O. žalobkyně zapsala úraz do sešitu k tomu určenému. Protože úraz v dané chvíli nevyžadoval akutní ošetření, vyčkala žalobkyně příchodu nadřízeného Ing. O., kterému bezprostředně po jeho příchodu úraz ústně oznámila. Do práce potom chodila až do druhého úrazu, k němuž došlo dne 26. 9. 2023 v cca 9:25 na témže místě. Úrazový děj proběhl podobně až na to, že tentokrát prasnice žalobkyni narazila do obou kolen a žalobkyni povalila. Svědkyní byla Petra F. Žalobkyně opět úraz zaznamenala do sešitu. Poté jej ústně nahlásila Ing. O. Dne 27. 9. 2023 přišla do práce, leč kvůli neustávající bolesti po směně navštívit lékaře. Pod dojmem obavy o ztrátu zaměstnání nastoupila do práce ještě dne 28. 9. 2023, avšak pro nesnesitelnou bolet musela téhož dne znova vyhledat lékaře, který rozhodl o její pracovní neschopnosti (dále jen DPN) od 27. 9. 2023 pro podezření na prasklý meniskus. Toto podezření se při operaci ze dne 1. 11. 2023 potvrdilo. Všechny lékařské zprávy žalobkyně zaslala mzdové účetní Darině K., která odmítla akceptovat záznam o úrazu v sešitě s tím, že si žalobkyně vše vymyslela. Následně žalobkyně sepsala záznam, s jehož vyplněním jí pomohla paní K. z personální agentury Spearhead, která pro žalovanou zajišťuje oblast BOZP. Ani tento záznam žalovaná nepřijala a předložila žalobkyni nový, který však obsahoval nepravdivou informaci o neohlášení pracovního úrazu. Žalobkyně tento záznam nepodepsala.

3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s poukazem na to, že základní povinností zaměstnance je ohlásit pracovní úraz ihned. Žalobkyně ovšem svého nadřízeného Ing. O. informovala teprve dne 28. 9. 2023 pouze e-mailem. V den žádného z úrazů Ing. O. nebyl na pracovišti; dne 21. 9. 2023 pobýval v sídle společnosti ZEMKO Kožlí a.s., zatímco dne 26. 9. 2023 v Genetickém centru prasat Bouzov – Podolí. Žalobkyně mu tudíž nemohla ten který úraz ústně oznámit v den úrazu. Úraz ze dne 21. 9. 2023 nenahlásila dne 23. 9. 2023 nadřízenému, nýbrž Ing. K., která jako koordinátorka BOZP žalobkyni instruovala, že není kompetentní problém dále řešit a že má neprodleně vyhledat lékaře. To se stalo teprve dne 27. 9. 2023, přičemž o tom žalobkyně nadřízeného zpravila až dodatečně. Přestože byla s předpisy BOZP obeznámena, porušila je, a to dvakrát za necelý týden jako vedoucí zaměstnankyně, která by měla jít svým podřízeným vždy příkladem. Její dosavadní postoj k plnění pracovních úkolů byl dlouhodobě neuspokojivý, před okamžitým zrušením obdržela vytýkací dopis a jiná zaměstnankyně kvůli jejímu chování rozvázala pracovní poměr. Přitom jí muselo být v dané situaci naprosto jasné, jak má správně postupovat. Zavinění lze přičíst jen a pouze žalobkyni a důsledky vytýkaného skutku jsou pro žalovanou velmi vážné, protože až vylučují možnost provést řádné šetření obou pracovních úrazů, které ji přitom zavazují k náhradě újmy. Žalobkyně i přes pociťovanou bolest po prvním úrazu nezodpovědně chodila do práce, ačkoli ke druhému úrazu nemuselo dojít, kdyby se nechala řádně ošetřit již po první kolizi; lze se domnívat, že by ji lékař již tehdy uznal práce neschopnou. Druhý úraz bezpochyby dále zhoršil její zdravotní stav. Ing. O. byl ze dne na den uvržen do situace, kdy musel kvůli personální situaci na pracovišti sám zajistit pracovní agendu žalobkyně. Ta navzdory podané žalobě nastoupila do pracovního poměru u konkurenční společnosti Drupork Svitavy a.s., aniž by po skončení DPN žalovanou požádala o přidělování práce.

4. Okresní soud napadeným rozsudkem žalobě vyhověl (výrok I) a uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení (výrok II). Dospěl přitom ke skutkovým zjištěním, podrobně rozvedeným v bodech 4. - 40. a shrnutým v bodě 42. odůvodnění napadeného rozsudku mimo jiné tak, že mezi sebou účastnice založily pracovní smlouvou ze dne 16. 11. 2022 pracovní poměr vedoucí chovu prasat, v němž žalobkyně působila od 1. 12. 2022. Dne 25. 5. 2023 absolvovala školení BOZP a PO vedoucích zaměstnanců žalované, které provedla Ing. K., externí koordinátorka BOZP a které bylo završeno písemným testem. Žalobkyně zde byla mj. obeznámena s požadavky právních a ostatních

předpisů k BOZP a PO a s odpovídající dokumentací. Na školení zazněl i pokyn, že musí pracovní úrazy hlásit svému nadřízenému zaměstnanci, a to do konce směny kvůli povinnosti žalované prošetřit okolnosti každého úrazu. Úraz měl být také vždy zapsán do knihy úrazů. Dne 21. 9. 2023 v 6:15 v Kojetíně (místě výkonu práce žalobkyně) žalobkyně utrpěla úraz, kdy při přesunu (přehánění) prasnice z porodny na jalovárnu se prasnice ulekla, otočila se, rozběhla se směrem k žalobkyni, vyrazila jí hlavou plastovou zábranu a narazila do pravého kolene žalobkyně. Ta sama rukou sepsala záznam úrazu do sešitu. Úrazu byli přítomni zaměstnanci Petra F., která ve své svědecké výpovědi potvrdila, že prasnice vyrazila zábranu a narazila do žalobkyně, a Zbyněk O. Oba se na přesunu prasnic podíleli a také jako svědci podepsali záznam o úrazu, jehož pořízení byli přítomni. Dne 25. 9. 2023 žalovaná žalobkyni adresovala výzvu k odstranění neuspokojivých pracovních výsledků, v níž ji upozornila, že nesplňuje požadavky pro řádný výkon přidělené práce, že tyto požadavky spočívají v neuspokojivých pracovních výsledcích a vyzvala ji k nápravě do 60 dnů. Ing. O. k tomu vypověděl, že z farmy odcházeli zaměstnanci, kteří nechtěli pracovat pod žalobkyní kvůli problematické komunikaci. Protože žalobkyně znala technologii, která je poměrně moderní a sofistikovaná, akceptoval její ráznější přístup k lidem, což se postupně ukázalo jako problém. Dne 26. 9. 2023 v 9:45, opět v Kojetíně, při přesunu prasnice na jalovárně z kotce do individuálu, se odehrál druhý úraz, při němž se prasnice prudce otočila, vyrazila zábranu, narazila do žalobkyně, kterou povalila na zem a došlo k poranění obou kolen. Úrazu opět přihlížela Petra F. I tento úraz žalobkyně zaznamenala do sešitu. Jako svědkyně jej podepsala Petra F. Úraz žalobkyně nahlásila dne 23. 9. 2023 e-mailem Ing. K., která jí doporučila vyhledat lékaře, což žalobkyně neučinila. Kvůli bolesti kolene však musela žalobkyně dne 27. 9. 2023 a i příštího dne navštívit lékaře, který jí vystavil o potvrzení o DPN, v níž žalobkyně byla od 27. 9. 2023. Od 5. 12. 2023 do 23. 1. 2024 byla zaměstnána u spol. Drupork Svitavy a.s. Ing. O. se o úrazech dozvěděl až dne 29. 9. 2023, když mu žalobkyně dne 28. 9. 2023 ve 13:51 poslala e-mail, podle nějž se jí přihodil úraz na jalovárně, kdy ji srazila prasnice do pravého kolene, myslela si, že to rozchodí, ale 26. 9. 2023 se při přesunu srazila a nejspíš jí praskl meniskus. Dále psala, že včera navštívila lékaře a má mít klidový režim, dostala berle, dnes je v práci a snažila se vše nachystat na pátek v případě, že odpadne. Úraz hlásila též Ing. K. Tento e-mail si Ing. O. přečetl dne 29. 9. 2023 a odpověděl, že je mu líto, že se žalobkyně zranila a zeptal se, co je třeba zajistit z hlediska provozu farmy. Z přehledu doručené pošty i ze SMS komunikace oproti tvrzením žalobkyně vyplynulo, že s ní Ing. O. komunikoval e-mailem i prostřednictvím SMS. Dne 7. 11. 2023 žalovaná odeslala žalobkyni okamžité zrušení, které doručeno dne 8. 11. 2023 a které žalovaná odůvodnila hrubým porušením povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k žalobkyní vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem. Ten spatřovala v tom, že žalobkyně dne 21. 9. 2023 ihned nenahlásila pracovní úraz svému zaměstnavateli /p. Ing. O. Filip – nadřízený žalobkyně, Ing. H. Richard – má na starost kontrolu BOZP, pracovních úrazů, K. Darina – mzdová účetní, Ing. K. Kateřině – firemní BOZP/. Ing. K. žalobkyně sdělila úraz ze dne 21. 9. 2023 dne 23. 9. 2023. Ta žalobkyni instruovala, aby ihned zašla k lékaři a úraz nahlásila zaměstnavateli. To žalobkyně neudělala a dne 26. 9. 2023 prodělala úplně stejný úraz, který nahlásila Ing. K. 28. 9. 2023. Lékaře vyhledala teprve dne 27. 9. 2023. Žalovaná dále žalobkyni dne 28. 5. 2024 doručila jiné okamžité zrušení vysvětlené tím, že žalobkyně pracovala u spol. Drupork Svitavy a.s., s konkurenčním předmětem podnikání, aniž by k tomu měla písemný souhlas žalované.

5. Takto zjištěný skutkový stav okresní soud právně kvalifikoval především podle § § 55 odst. 1 písm. b) a § 106 odst. 4 písm. h) zákoníku práce a dospěl k závěru, že je okamžité zrušení neplatné, protože žalobkyně sice porušila povinnost bezodkladně oznámit svému nadřízenému vedoucímu zaměstnanci svůj pracovní úraz, nikoli však zvlášť hrubou intenzitou a ani nejde o případ výjimečný, poněvadž okamžité zrušení nachází své uplatnění pouze v situacích, kdy po zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance zaměstnával až do uplynutí pomyslné výpovědní doby s tím, že při hodnocení intenzity je třeba přihlížet k osobě zaměstnance, jeho funkci, dosavadnímu plnění pracovních úkolů, době, situaci, míře zavinění, způsobu a důsledkům porušení povinností pro zaměstnavatele.

6. Proti rozsudku podala žalovaná odvolání, v němž částečně zopakovala dosavadní argumenty a dodala, že je napadený rozsudek nepřezkoumatelný, jelikož prvostupňový soud sice uzavřel, že je v úvaze o

platnosti okamžitého zrušení namístě zohlednit výše zmíněné tzv. široké souvislosti případu – což ovšem neudělal. Žalobkyně nahlásila úrazy teprve dne 28. 9. 2023, čímž žalovanou zbavila možnosti je řádně vyšetřit; kdyby např. byla v inkriminované chvíli pod vlivem návykových látek, žalovaná to již nemohla zpětně odhalit.

7. Žalobkyně navrhla potvrzení napadeného rozsudku s částečnou rekapitulací dřívějších argumentů.

8. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací [§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.)] po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a že je přípustné a projednatelné, přezkoumal na jednání napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

9. Prvostupňový dospěl na základě provedených a správně vyhodnocených důkazů ke správným a úplným skutkovým zjištěním. Tato skutková zjištění proto odvolací soud přejímá a pro stručnost na ně v plné šíři odkazuje. Je nicméně nutno dodat, že důkazy v podobě evidence pracovní doby Ing. O., jeho e-mailu ze dne 29. 9. 2023 a elektronické korespondence vedené s žalobkyní i evidence pracovní doby žalobkyně žalovaná označila až po koncentraci řízení (v podání ze dne 27. 8. 2024), která nastala již dne 12. 7. 2024 uplynutím třicetidenní lhůty, poskytnuté na jednání ze dne 11. 6. 2024 (§ 118b odst. 1 druhá věta o. s. ř.). Jde o důkazy o skutečnostech nastalých již před koncentračním bodem, u nichž žalované nic nebránilo označit je v této době, obzvlášť pokud žalobkyně (oproti také v tomto ohledu aktivní žalované) od samého počátku řízení tvrdila, že Ing. O. se v inkriminovaných dnech na pracovišti nacházel a že s ní dlouhodobě nekomunikoval. Nešlo tudíž o žádná překvapivá nová tvrzení, proti nimž by se žalovaná mohla ohradit teprve po koncentračním bodu. Žádnou ze zákonem připuštěných výjimek z koncentrace řízení žalovaná ani netvrdila a tato ani nevyšla najevo (§ 118b odst. 1 třetí věta o. s. ř. *a contrario*). V případě evidence pracovní doby žalobkyně dokonce ani žalovaná do řízení nevnesla žádné skutkové tvrzení, které by měla evidence prokázat. Tyto důkazy tudíž neměly být provedeny a pokud již provedeny byly, neměl z nich prvostupňový soud vyvodit žádné skutkové zjištění. Tato vada ovšem nezpůsobila nesprávné rozhodnutí ve věci.

10. Při právní kvalifikaci případu ve světle odvolacích námitek a vyjádření k odvolání se odvolací soud řídil těmito úvahami. Žaloba byla včasná, jelikož pracovní poměr měl být okamžitě zrušen ke dni 8. 11. 2023 a žaloba byla podána dne 28. 12. 2023, tedy v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 zákoníku práce). Včasné bylo i okamžité zrušení, poněvadž k němu žalovaná přistoupila do 2 měsíců ode dne, kdy se o skutku je ospravedlňujícím dozvěděla (§ 58 odst. 1 zákoníku práce). Okamžité zrušení bylo písemné, bylo žalobkyni doručeno (§ 60 třetí věta zákoníku práce) a jeho důvod žalovaná nezaměnitelně skutkově vymezila (§ 60 první věta zákoníku práce). Příslušný skutek se stal vesměs tak, jak je popsán v bodě 1. odůvodnění - až na to, že žalovaná v okamžitém zrušení ani přibližně nerozvedla, jaké nepravdivé informace měla žalobkyně podat - a žalobkyně jím porušila svou povinnost podle § 106 odst. 4 písm. h) zákoníku práce, a to v každém z obou případů. Jádrem sporu byla nicméně odpověď na otázku, zda tento skutek představuje zvlášť hrubé porušení pracovněprávních povinností, který ospravedlňuje okamžité zrušení. Je pravdou, že žalobkyni, i kdyby s ní nadřízení nekomunikovali, nic nebránilo oznámit pracovní úrazy prakticky ihned, např. e-mailem či SMS zprávou, a že tak neučinila. Působila přitom jako vedoucí zaměstnankyně (§ 11 první věta zákoníku práce), od níž je třeba vyžadovat vyšší míru odpovědnosti a důslednosti v plnění pracovních povinností a úkolů. Její odchod do DPN jistě žalované mohl způsobit organizační potíže. Tyto okolnosti však ještě neznamenají, že žalobkyně zvlášť hrubě přestoupila pracovněprávní povinnosti. Okamžité zrušení připadá v úvahu pouze a jedině v případech těch nejzávažnějších prohřešků zaměstnance, přičemž jde o výjimečné situace [§ 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce] do té míry, že po zaměstnavateli nelze spravedlivě požadovat, aby zaměstnance zaměstnával byť jen do konce pomyslné výpovědní doby. V tomto kontextu soud prvního stupně skutečně konkrétně nevyhodnotil tzv. široké souvislosti případu v podobě např. osoby žalobkyně jako zaměstnankyně a jejího dosavadního postoje k pracovním povinnostem, škody, kterou zaměstnavateli vytýkaným jednáním způsobila, míře jejího zavinění atd. ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu.[1] Tato úvaha ovšem podle

[1] Viz např. rozsudek ze dne 17. 10. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2596/2011, č. 25/2013 Sb. rozh. civ., usnesení ze dne 31. 3. 2015, sp. zn. 21 Cdo 1467/2014, č. 91/2015 Sb. rozh. civ., rozsudek ze dne 14. 8. 2018, sp. zn. 21 Cdo 1267/2018, č.

téže judikatury není povinná, nýbrž pouze v konkrétním případě možná. Přichází na řadu tehdy, jde-li o hraniční případ, kdy je pro správné rozhodnutí o (ne)platnosti rozvázání pracovního poměru nezbytné skutkový stav objasnit v širokém kontextu a rozsahu. Tento případ nicméně hraničním není, a sice z následujících důvodů. V prvé řadě je třeba si povšimnout, že okamžité zrušení není založeno na tom, že žalobkyně neřešením prvního pracovního úrazu zhoršila stav svého kolene a tím i zhoršila právní pozici žalované co do náhrady újmy tím či oním úrazem způsobené; v okamžitém zrušení se ani nepíše, že by žalobkyně mezi oběma úrazy docházela do práce. Právě tak jí zde žalovaná nevytkla, že za ni musí její práci odvádět Ing. O. Tyto okolnosti žalovaná uplatnila teprve v soudním řízení. Okamžité zrušení je založeno na opožděném oznámení pracovních úrazů a z toho plynoucí ztížené možnosti řádného jejich prošetření ve smyslu § 105 odst. 1 první věty zákoníku práce, a to i za pomoci dechové zkoušky. Je pravdou, že dechovou zkoušku bylo za daných okolností obtížné až nemožné efektivně provést. Není ovšem zdaleka jisté, že by prokázané požití alkoholu či jiné návykové látky opodstatnilo právě okamžité zrušení, obzvlášť tehdy, pokud by vliv této látky nebyl příčinou toho kterého pracovního úrazu. Domněnka o ovlivnění alkoholem je ovšem spekulací, žalovaná ostatně nic takového netvrdila a v řízení nevyšla najevo jediná indicie, která by to byť jen naznačovala. Žalovaná ostatně sama v okamžitém zrušení uvedla, že záležitost uzavřela až po **řádném prošetření**. Žalobkyně oba úrazy alespoň zaznamenala do příslušného sešitu, žalované je - ač pozdě - oznámila a navíc oběma úrazům přihlíželi svědci, s nimiž měla žalovaná možnost pohovořit. Nic nenasvědčuje tomu, že by si žalobkyně jeden nebo druhý úraz vymyslela. Část pomyslné výpovědní doby se nacházela v DPN. O tom, zda nastoupí právní následek v podobě okamžitého zrušení pracovního poměru, anebo neplatnosti, se rozhoduje nejpozději v okamžiku doručení okamžitého zrušení adresátovi. Posléze nastalé okolnosti tedy nemohou mít na jeho platnost vliv.[2] Proto nebylo podstatné, zda žalobkyně později nastoupila do pracovního poměru ke konkurenční společnosti.

11. Ze všech těchto důvodů se žalobkyně nedopustila zvlášť hrubého porušení pracovněprávních povinností, jež by žalovanou opravňovalo k výjimečnému rozvázání pracovního poměru s okamžitými účinky. Proto odvolací soud výrokem I napadený rozsudek potvrdil jako věcně správný (§ 219 o. s. ř.), a to i ve výroku II, na jehož odůvodnění tímto pro stručnost odkazuje.

12. Žalobkyně byla v odvolacím řízení plně úspěšná, pročež má proti žalované právo na náhradu jeho nákladů (§ 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř.). Náhrada sestává z položek vyčíslených podle vyhlášky MSp č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif, dále jen a. t.). Sazbu mimosmluvní odměny za 1 úkon právní služby odvolací soud stanovil podle § 9 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 7 bodem 5. a. t., tedy částkou 3 700 Kč. Konkrétně šlo o účast na odvolacím jednání [§ 11 odst. 1 písm. g) a. t.]. Paušální náhrada hotových výdajů za tento úkon pak byla určena částkou 450 Kč (§ 13 odst. 4 a. t.). Další složkou náhrady je náhrada za promeškaný čas na cestě z advokátní kanceláře zástupkyně žalobkyně k odvolacímu soudu a zpět v délce 4 započatých půlhodin po 150 Kč, celkově tedy 600 Kč, poněvadž podle aplikace google maps je s přihlédnutím k běžným dopravním komplikacím možno přiznat požadované 4 půlhodiny [§ 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 a. t.]. Dále cestovné 1 461 Kč při ujeté vzdálenosti 170 km, kombinované spotřebě 7,8 l/100 km, jednotkové ceně automobilového benzinu 95 oktanů 35,80 Kč/1 l a základní náhradě za 1 km jízdy 5,80 Kč [§ 137 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 13 odst. 1 a. t. a s § § 1 písm. b), 4 písm. a) vyhlášky MPSV č. 475/2024 Sb.]. Celková náhrada tedy činí 6 211 Kč. Žalovaná je povinna nahradit náklady odvolacího řízení sice žalobkyni, avšak danou částku musí zaplatit advokátce jako její zástupkyni (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Lhůtu k zaplacení odvolací soud ve výroku II stanovil podle § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř. s ohledem na výši náhrady v poměru k finančním možnostem žalované a vzhledem k délce řízení, během nějž se žalovaná mohla připravit na zaplacení náhrady pro případ svého neúspěchu v odvolacím řízení.

83/2019 Sb. rozh. civ., rozsudek ze dne 20. 5. 2022, sp. zn. 21 Cdo 424/2021, či rozsudek ze dne 11. 9. 2023, sp. zn. 21 Cdo 2697/2022, č. 71/2024 Sb. rozh. civ.

[2] Viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 8. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2601/2011.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat dovolání, jestliže rozsudek závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku účastnici, k Okresnímu soudu v Olomouci. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Nesplní-li žalovaná povinnost uloženou tímto rozsudkem, bude ji možné na návrh vymáhat v exekučním nebo v soudním vykonávacím řízení.

Ostrava 3. června 2025

Mgr. Tomáš Zubek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.